

Egyetemi doktori (PhD) értekezés tézisei

NÉPRAJZ – NÉPTÁNC – REGIONALITÁS

A NÉPTÁNCKULTÚRA INTERDISZCIPLINÁRIS KUTATÁSÁNAK SAJÁTOSSÁGAI

HAJDÚSÁG, HORTOBÁGY ÉS BIHAR TÉRSÉGÉBEN

Horváth Péter

Témavezetők: Prof. Dr. Baranyi Béla és Prof. Dr. Keményfi Róbert

DEBRECENI EGYETEM

Történelmi és Néprajzi Doktori Iskola

Debrecen 2018.

I. Az értekezés célkitűzése, a téma körülhatárolása

Doktoranduszi tanulmányaimat a Debreceni Egyetem Regionális Tudományok Doktori Iskolájában kezdtem meg a 2013/14-es tanévben, majd – a doktori iskola megszűnését követően – a Történelmi és Néprajzi Doktori Iskolában folytattam. A népi kultúra regionális funkciói és lehetséges hatásai Hajdú-Bihar – Bihor Eurorégió társadalmában című, majd Néprajz – néptánc – regionalitás címre módosított kutatómunkám célja az volt, hogy a régió több településének mára már elfeledett hagyományait feltárjam, illetve részint megvizsgáljam, hogy azok milyen hatással lehetnek napjainkban a falvak imázsának építésére, turisztikai vonzerejének növelésére, a lakosság megtartására, vagyis az ott élők jövőjére.

Mindez akár segítséget is nyújthat a kutatott területen élőknek ahhoz, hogy lakóhelyük adottságait kihasználva, hagyományaikat felélesztve, illetve újraértelmezve más irányvonalat adjanak saját településüknek. Mindezek mellett természetesen arra is kerestem választ, hogy Hajdú-Bihar – Bihor Eurorégió településeihez fűzhetően léteznek-e még felkutatható és/vagy valamilyen formában revitalizálható értékek a néptánc kultúra köréből, ezen túlmenően pedig megpróbáltam elhelyezni a néptánc kultúra múltjának és jelenének összefüggésrendszerét a tánc tudomány, a néprajz, a kulturális antropológia, illetve a térségi összefüggéseket vizsgáló regionális tudományok határmezsgyéjén.

Jó példa erre Mikepércs, ahol a régvolt tánc hagyomány, illetve a Mikepércsi csárdás koreográfiájának (1955) felélesztése (2009) egyfajta új közösségi összefogást teremtett. A Guinness-rekordnak köszönhetően – amely során több százan, köztük jómagam is táncoltuk a legendás koreográfiát – felvetődött a kérdés: Bihar, vagy Hajdúság szülte-e a táncanyag? Erre azonban akkor nem találtam választ. Így nem véletlen, hogy disszertációm témájaként Hajdúság, Bihar és Hortobágy táncéleti kutatását választottam.

A mikepércsi példa is megerősítette bennem, hogy az archív anyagok feltárása előmozdíthatja mind a tánc tudomány, mind a tánc csoportok munkáját, ezen túl pedig egy-egy település kulturális életét is, kapaszkodót és kapcsolatot biztosítva ezzel is a XXI. század és a régmúlt között. Céлом részint az, hogy hosszabb távon létrejöhessen egy olyan regionális adatbázis, amely az érintett kistérségek különböző dokumentumtárakban fellelhető, megőrzött, néptánc kultúrához kötődő szokásait egy csokorba gyűjtve lehetővé tegye annak további komplex felhasználását a tánc hagyományok tudományos vizsgálatában és a művészi reprezentálásban egyaránt, emellett adott településenként segítséget nyújtson a hagyományok egyfajta ápolásában és újrafelfedezésében is.

II. Az alkalmazott módszerek vázolósa

Kutatási területem kezdetben Ecsedi István fonográfós hangfelvételeinek, kéziratos anyagainak megismerésére, Martin György, Béres András és Varga Gyula, később pedig Constantin Costea témához kapcsolódó kiadványaira, kézirataira, táncgyűjtéseire és az általuk készített filmfelvételek tanulmányozására, illetve digitalizálására terjedt ki. Idővel azonban az archívumokban őrzött kéziratok alaposabb feltárásával a gyűjtők és a kutatható települések sora is egyaránt gyarapodott.

Egy kutatásban általában kiemelt jelentőséggel bír a terepen végzett empirikus feltárás. Ehhez azonban először el kellett végezni az adattári feltérképezést. A vizsgálatok helyszínei elsősorban a fővárosi Zenetudományi Intézet, a Hagyományok Háza, a Néprajzi Múzeum, a Bukaresti Folklórintézet, a Debreceni Egyetem Egyetemi és Nemzeti Könyvtára, a Hajdú-Bihar Megyei Levéltár, illetve a debreceni Déri Múzeum voltak.

Munkám során fény derült arra is, hogy a magyar táncstudomány a Kárpát-medencei dialektusok tekintetében az eddig feldolgozott adatok alapján jellemzően erőteljes és kategorikus csoportosításokra törekedett. Egyes területek határait a kutatott régióban azonban úgy tűnt, hogy igencsak nehéz feladat adekvát módon megrajzolni. Többek között ezzel a dilemmával szembesültem az Alföld és Erdély átmeneti zónájában fekvő történeti Hajdú és Bihar vármegyék néptánc-örökségének újabb, interdiszciplináris, etnográfiai-kulturális antropológiai és egyszersmind regionális jellegű kategorizálásakor is. Úgy véltem, hogy a hagyományos osztályozási szemléletrendszerek mellett segítséget nyújthatnak a táncgyűjtések települési színtereinek még alaposabb, részletes földrajzi, történelmi, társadalmi változásainak vizsgálatai, továbbá a folyamatosan változó közigazgatási rendszerek, illetve a hajdanvolt kapcsolati hálózatok és a helyhez fűződő önzonosság tudat komplex interdiszciplináris tanulmányozása is, amelyek egyaránt elősegíthetik a lokális, regionális, nemzeti és nemzetközi táncnyelv múltjának, jelenének és jövőalternatíváinak pontosabb megismerését.

A nagy-, közép- és kistrégiós mezsgyék megrajzolásához, a holisztikus szemléletű következtetések levonásához a táncgyűjtéssel rendelkező települések kontaktushálózatának kiterjedtségét és identitásképet is vizsgálat alá kellett vonni. Fontos kérdéskör volt azonban az is, hogy az adott településeken milyen lehetőségeket tudnak egyáltalán biztosítani a felkutatott hagyomány „kulturális kamatoztatására”, többek között akár művészeti iskola létrehozása, kulturális fesztivál, falunap rendezése, vagy határon átnyúló „testvértelepülési” kapcsolat kialakítására, akár egy működő táncsoport révén. Mindazonáltal a kutatott régióra vonatkozó

behatóbb feltárás jelen esetben egy településre vonatkoztatható, de kellő részletességgel. A disszertáció Mikepércs esettanulmányát mutatja be, amely feltárást hosszabb távon természetesen ki kell terjeszteni más, környező települések átfogó, összehasonlító elemzésével is.

Lokális (települési) és nagyobb térségi – Hajdúság, Hortobágy, Bihar – szinten egyaránt vizsgálat alá vontam azonban az adott társadalom életében a népi kultúra, valamint a történelmi múlt és jelen lehetséges hatásait, illetve összefüggésrendszerét a kontaktushálózatok elemzése, a sajátosságok feltárása és az azonosságok–különbözőségek kimutatása mellett.

Először Mikepércs történeti kapcsolathálózatát vizsgáltam meg részletesebben, azonban arra a kérdésre, hogy Mikepércs a környező települések sorában mely falvakkal bírt erősebb, illetve gyengébb történelmi kapcsolatokkal, meglehetősen nehéz volt választ találni. A téma viszont nem elhanyagolható, hiszen a községek egymáshoz viszonyítható kontaktushálózatait, azok sűrűsödési pontjai, kiterjedtsége, vagy éppenséggel egyes viszonyok és összeköttetések teljes hiánya nyilvánvalóan pontosabban kirajzolhatja bizonyos kulturális javak, így például a néptáncmotívumok, és részben akár a népdalok áramlását, és megközelítőleg azok területi elterjedtségének voltát is.

A hajdani kulturális összeköttetések viszonyrendszerében viszont felmerült az a kérdéskör is, hogy a Hajdú-Bihar – Bihar Eurorégió területén kutatott községek közötti együttműködés kialakítása/bővítése révén lehetséges-e a határmenti és határon túli regionális kapcsolatrendszer erősítése, illetve hogy az európai integráció, a felerősödő globalizációs, modernizációs („civilizációs”) és egyéb további hatások, a népi kultúra ápolása közötti ellenérdekeltségek, valamint a lehetséges érdekazonosságok felkutathatóak-e a társadalmi viszonyok alakulásában. A néptánc hagyományok alaposabb vizsgálatával egyfelől etnográfiai, másfelől azonban regionális dimenziókban próbáltam meg elemezni a gazdasági-társadalmi és kulturális kohézió kérdéskörét, szoros összhangban az európai integrációs- és a Schengen-folyamat kiteljesedésével.

A tánc hagyományok vizsgálatával nem kifejezetten politikatörténeti, sokkal inkább etnográfiai, kulturális antropológiai és regionális dimenziókban elemeztem a gazdasági, társadalmi és kulturális kohézió kérdéskörét, választ keresve arra is, hogy milyen módon tárhatók fel, menthetők át és revitalizálhatók a kulturális örökség értékei, és hogyan fejleszthetők tovább az interetnikus kulturális kapcsolatok. Mindezt azonban széleskörű részletességgel természetesen csakis egy alaposabb, átfogóbb kutatás képes megválaszolni a jövőben.

III. Az értekezés új tudományos eredményeinek tézisszerű felsorolása

1. A táji önazonosság tudatra, valamint az adott kultúra térbeli kiterjedésére és változatosságaira irányuló néprajzi kutatásokat, kiegészítve sajátos egyéni életutak feltárásával, interjúkkal, múzeumi és levéltári adatokkal, anyakönyvek vizsgálatával, voltaképpen tehát a lokális térre vonatkoztatható információkkal tovább árnyalhatjuk a korábbi eredményeket, amelyek szintén azt támaszthatják alá, hogy a népi műveltség kiterjedése, egy-egy közösség identitáskonstrukciója nem mindig esik egybe sem tájféldrajzi, sem pedig közigazgatási területek határaival.
2. A Nyírség, az Érmellék, illetve Nagyvárad, Sárrét, Hortobágy, Hajdúság és Debrecen között elterülő, eddig kulturálisan „jellegtelennek” titulált, és a korábbi kutatások által igazán „sehova nem sorolható” néprajzi kistáj, avagy kistrégió vizsgálataim nyomán mégis sajátos karaktert nyert, s megállapítható, hogy egyfajta entitással rendelkeznek az itt élők. Az összetartozás tudat, a sajátos táji jelleg körvonalaz egy önálló mikrotájat, amely a legkifejezőbben Érvidék névvel fedhető le.
3. A népi kultúra – és azon belül a néptánc – ma is egyike azoknak a lehetséges kohéziós tényezőknek, amelyek átmenthetik, egyszersmind erősíthetik az interregionális kapcsolatokat a határmenti térségekben, köztük a Hajdú-Bihar – Bihor Eurorégió, voltaképpen az egykori Bihar vármegye területén is.
4. Elkészítettük egy Hajdú és Bihar vármegyék határán fekvő település, jelen esteben Mikepércs néptáncra vonatkoztatható esettanulmányát, amely felöleli a még felkutatható régvolt, egykor a folklór viszonyrendszere között működő és élő lokális táncélet, és a hozzá fűződő szokáskereteket feltárható szegmenseit mindazok mellett, hogy kitérünk a táncanyag, illetve a koreográfia múltbeli és jelenkori történetére is.
5. Meghatároztuk az elemzéshez felhasznált fogalmakat.
6. A mind teljesebb elemzés érdekében feltártuk Mikepércs 1867-1906. közöttre datálható kapcsolati hálózatát, amit a házassági anyakönyvek alapján végeztünk el.

7. Kitértünk a Mikepércsi csárdás koreográfiájának és újra felfedezésének történetére.
8. Megvizsgáltuk a koreográfiát és az ahhoz felhasznált táncgyűjtést az autentikusság relatív jellegének tükrében.
9. Elemeztük a Mikepércsi csárdást a hagyományok és a folklorizmus szemszögéből is.
10. Vizsgálatunk kiterjedt továbbá a Mikepércsi csárdás faluközösségre gyakorolt identitásformáló hatására is.
11. Összegyűjtöttük és lexikális formában összefoglaltuk egy, a gyűjtőkre, az egykor kutatott és táncfilmekben rögzített helységekre, illetve a gyűjteményekre vonatkozatható adattárat, amely a Hajdúság, Hortobágy és Bihar térségét öleli fel, ami a továbbiakban elő fogja majd segíteni mind a tudományos kutatások folytatását, mind pedig a hagyományőrző csoportok munkáját.
12. Igyekeztünk beazonosítani a kutatott vidék kis-, közép- és nagyrégiós területeit, mindezekén túl pedig megkíséreltük új, eddig kevésbé feltárt térségek meghatározását is, úgymint a Partiumi nagydialektust, a Közép-tiszai alldialektust, illetve magát az Érvídeket, a feltárás során mindeközben egyaránt figyelembe véve a vidéken végbemenő történelmi, térségi és identitáskonstrukciós folyamatokat.

Munkám során fény derült arra, hogy a vizsgált területen jóval gazdagabb az az archívumokban fellelhető néptánc- és népzenei anyag, mint amit a megőrzött és feldolgozott, úgyszólván „közkézen forgó”, újrafelfedezett, vagy éppenséggel koreográfiákba zárt „reprezentált hagyományok” alapján gondolni lehetett volna. Pedig meghatározó szereppel bírhat a jövőben is a lokális-regionális kultúra újrafelfedezése, megőrzése és ápolása, amely nyilvánvalóan elősegítheti mind a határon túl élő magyar területekkel, mind pedig a szomszéd népekkel való kapcsolattartást. A modern, egységesülő Európában és főként a Kárpát-medencében, függetlenül a jelenleg is zajló összetett negatív tendenciáktól, különösen fontos szerepet tölt be ugyanis a népzenei és néptánckultúra ápolása.

Kutatómunkám célja egyfelől tehát az volt, hogy a régió több településének mára már elfeledett hagyományait tudományos alapon feltárjam és összefüggéseiben megvizsgáljam,

illetve hogy azokat holisztikus módon a további kutatások szempontjából is elérhetővé tegyem. Mindezekén túl pedig megpróbáltam egy település, jelen esetben Mikepércs példáján elemezni, hogy a már fentebb lejegyzett folyamatok milyen hatással lehetnek napjainkban a falvak imázsának építésére, turisztikai vonzerejének növelésére, a lakosság megtartására, identitásképük alakítására, vagyis összességében az ott élők életére. Kutatásom másfelől azonban lehetőséget teremthet arra is, hogy a gyűjtőmunka során feltárt eddig ismeretlen, felhasználatlan anyagokat a további tudományos kutatások számára elérhetővé tegyem, illetve hogy a népzenei és néptáncegyüttesek, hagyományőrző csoportok, tehát mindazok, akik a népi kultúra ápolásában mind mai napig nélkülözhetetlen szerepet játszanak, tudományosan megalapozott módon bővíthessék repertoárjukat, gazdagítva ezzel településük, bővebb értelemben véve régiójuk, tágabb lakókörnyezetük kulturális életét is.

Erre a népi kultúra széles spektrumából véleményem szerint a néptánc és a népzene az egyik legalkalmasabb, hiszen – bár napjainkban már egy szubkultúráról, egy városi túlélőről beszélhetünk – amennyiben a városokban működő néptáncegyütteseket, és magát táncházmozgalom újbóli fellendülését is figyelembe vesszük, a néprajztudománynak ezek a legrepresentálhatóbb szegmensei, amelyek egyszersmind színpadi produkcióként is bemutatathatók. Ugyanakkor társasági alkalmakat teremtve újbóli, hagyományokon alapuló közösségi érzést is teremtenek a társadalom legszélesebb rétegeit megmozgatva a tudományos feltárás mellett.

A disszertáció elkészítése során több tudományterület által használt, kipróbált, bevált módszereket, metodikát alkalmazva a néprajz, a kulturális antropológia illetve a regionális tudomány összetett metszésében vizsgáltam az adott területet a táncdialektusok szemszögéből. Az új szempontok alapján végzett kutatás eredménye is azt támasztja alá, hogy a Nyírség, Érmellék, Sárrét, Hortobágy és Hajdúság között elterülő, eddig jellegtelennek titulált, a korábbi kutatások által sehova sem sorolható kistrégió, amelyet értelmezési kerettől függően hol tágabb, hol szűkebb területként értelmezhetünk, néprajzi és térségi szempontok alapján is valóban létező és elkülönülő entitással bír, amelyet jelen esetben Érvidékként neveztem meg. Az, hogy az új terminológiát hosszabb távon a szűkebb és tágabb szakmai közösség magáénak tudja, tovább gondolja és ezáltal befogadja-e, az azonban már a jövő kérdésköre. Ugyanakkor mindez a diszciplínák határán mozgó kutatás témaspecifikus aspektusból tekintve – ahogy azt már említettük – bizonyíthatóan gyakorlati hasznossággal is bír.

A Martin György által lefektetett, és azóta is érvényben lévő táncdialektusokhoz ren-

delt térképeket viszont a napjainkban végzett alaposabb, részletesebb kutatások tovább pontosíthatják, nem csak a Hajdúság és Bihar területén, hanem az egész Kárpát-medencében. Továbbá a néptáncdialektusok részletesebb vizsgálatánál ma sem lehet figyelmen kívül hagyni a szomszéd népek tánc kutatási besorolásait, illetve a társdiszciplínák, így a népzene kutatás, a néprajz, a kulturális antropológia és a földrajz, illetve a regionális tudományok kutatásokon alapuló eredményeit, pontosítva ezzel Martin György máig ható munkáját.

A disszertációhoz végzett kutatások felkeltették az érdeklődést mind a Debrecenben, mind pedig a környező településeken működő néptánc csoportok és hagyományőrzők körében. Ennek köszönhetően felvetődött a mikepércsi néptáncanyag szabadtánc és koreográfiai megújulásán túl a berettyóújfalui, a hajdszoboszlói, a nyíracsádi, a létavértesi, továbbá hajdúhadházi és kabai anyagok feldolgozására is, amelyhez csatlakozhat hosszabb távon a Hagyományok Házában és a Bukaresti Folklórintézetben végzett kutatások során előkerült, eddig a néptánc szempontjából teljes mértékben feltáratlan érmelléki anyagok is.

Elősegítené a további munkát a Nyírség, Érmellék, Sárrét, Hortobágy és Hajdúság között elterülő terület, voltaképpen az Érvidék zenei anyagának összegyűjtése is, amelyből kiadványok is készülhetnének, elősegítve ezzel mind a zenei, mind pedig a táncanyagok újbóli megismerését és felvirágzását. A Hajdú és Bihar vármegyére vonatkoztatható néptáncfilmek felkutatása, rendszerezése, és maga a mikepércsi esettanulmány tehát egy hosszú út első állomása, amelynek következtében új lendületet vehet a régió tudományos munkát végző és hagyományőrző közösségeinek térségi néptáncokra vonatkoztatható munkája, ami így a jövőben eddig ismeretlen, vagy kevésbé feltárt saját zenei és néptáncanyaggal gazdagodhat. Mindez a tudományos feldolgozáson túl megjelenhet a táncházakban szabadtáncként, reprezentatív, színpadra állítható alkotások létrejöttét segítheti, és jelentős identitásformáló szerepet is betölthet a kutatók, néptánc csoportok, hagyományőrzők munkája a települések életében, gazdagítva ezáltal a napjainkban már szubkultúraként tovább élő lokális néptánc közösséget is.

Számos táncanyaggal rendelkező település van még azonban a kutatott térségben, amelyek táncos múltjának mind részletesebb feldolgozásával és összehasonlításával válhat csak teljesebbé a lokális-regionális eltérések és hasonlóságok elemzése, amelyek a későbbiekben pontosíthatják a Hajdúság, Hortobágy és Bihar térségi összefüggéseit és azok egzaktabb kis-, közép- és nagyrégiós lehatárolását és segíthetik ezáltal a kulturális értékek fennmaradását.

A Hajdú és Bihar vármegyékre vonatkozó néptánc motívumokat őrző, eddig nem, vagy kevésbé ismert táncfilmek digitalizálása és restaurálása megtörtént, ezáltal is elősegítve azt,

hogy ezek az anyagok tudományosan vizsgálhatóvá váljanak, illetve hogy visszakerüljenek a néptáncstudomány, egyszersmind napjaink néptáncéletének vérkeringésébe is.

Ahogy azt már fentebb röviden írtuk, a disszertáció meghatározó célja volt többek között az, hogy a Hajdú és Bihar vármegyékre vonatkoztatható múzeumokban és gyűjteményekben meglévő táncfilmek témaspecifikus adatbázisának lexikonszerű összegyűjtését és kialakítását elvégezzük, amely egységesen próbálja feltárni az adott területet, megalapozva ezzel a jövőbeli holisztikus szemléletű részletesebb összehasonlító kutatás adatbázisát is. A digitális átmentést és restaurálást viszont folytatni kell, hiszen az akár 40-80 éves filmfelvételek és a 100 évesnél is öregebb fonográfhangok adatállomány-értékei lassan elenyésznek, ami pótolhatatlan veszteséget jelentene az eddig kevésbé feltárt területek tudáskészletének viszonylatában. Hosszabb távon az átmentett, digitalizált formátumok – amelyek ez esetben éppen a szellemi értéket képviselik – a jövőben elérhetővé válhatnak nem csak az adott gyűjteményekben, hanem akár egy, a szakma és az érdeklődő közönség körében is használható online adatbázisban is, elősegítve az átörökített anyagok megőrzését, egységes bemutatását, s így tudományos empirikus illetve reprezentatív feldolgozást egyaránt.

IV. Megjelent szerzői publikációk az értekezés témaköréből

1. A népi kultúra és a néptánc lehetséges szerepe az interdiszciplináris régiókutatásban. *Interdiszciplinaritás a régiókutatásban IV. elektronikus tanulmánykötet*. In: BARTHA ÁKOS – SZÁLKAI TAMÁS. (Szerk.): A Magyar Nemzeti Levéltár Hajdú-Bihar Megyei Levéltárának kiadványa. Felelős kiadó: SZENDINÉ ORVOS ERZSÉBET, a Magyar Nemzeti Levéltár Hajdú-Bihar Megyei Levéltárának igazgatója. 2014. 79–90.
2. A néptánc kultúra és regionalitás kapcsolatrendszerére Derecske – Mikepércs térségében. *Acta Agraria Debreceniensis. Agrártudományi Közlemények*. 55. In: PROF. DR. JÁVOR ANDRÁS. (Főszerk.): Felelős kiadó: Debreceni Egyetem. PROF. DR. NAGY JÁNOS. 2014. 49–54.
3. A néptánc identitásformáló szerepe Mikepércs életében. *Sokszínű néphagyomány, sokféle módszer*. Válogatás a VII. Fiatal néprajzkutatók és kulturális antropológus hallgatók konferenciáján elhangzott előadásokból. Grafoprodukt kiadó Szabadka. 2015. 53–67.

4. A néptánckultúra lehetséges identitásformáló és kohéziós szerepéről elméleti összefüggésekben. *Az identitás megnyilvánulási formái a 21. század kezdetén. Kulturális értékeink a Kárpát-medencében 1.* Válogatás a 2014-ben megrendezett konferencia előadásából. Kiss Lajos Néprajzi Társaság könyvtára sorozat. Szerk.: SZŐKE ANNA. Grafoprodukt kiadó Szabadka 2015. 79–91.

5. A népi kultúra kohéziós szerepe az interregionális kapcsolatok erősítésében. *Közép-Európai Közlemények VIII. évfolyam, No. 29. 2. szám*, Fiatal regionalista rovat. In: PROF. DR. GULYÁS LÁSZLÓ. (Főszerk.): 2015. 62-70.

6. A népi kultúra regionális értelmezésének dilemmái Hajdú-Bihar és Bihor megyék határmenti térségében. *Acta Agraria Debreceniensis. Agrártudományi Közlemények.* 63. In: PROF. DR. JÁVOR ANDRÁS. (Főszerk.): Felelős kiadó: Debreceni Egyetem. PROF. DR. NAGY JÁNOS. 2015. 73-78.

7. Az Európai Unió kohéziós politikája a kulturális örökségvédelem, és a hagyományápolás terén Közép-Kelet-Európában. *Közép-Európai Közlemények VIII. évfolyam, No. 30. 3. szám.* In: PROF. DR. GULYÁS LÁSZLÓ. (Főszerk.): 2015. 133-140.

8. HORVÁTH PÉTER – VASS LAJOS. Ont he subject of European identity. Az elektronikus kiadvány megjelent: Sapientia Hungarian University of Transylvania. 12th Annual International Conference on Economics and Business. Challenges in the Carpathian basin. Value changes in a transforming economy. Edited by: ANDREA CSATA, GERGELY FEJÉR-KIRÁLY, OTTILIA GYÖRGY, JÁNOS KASSAY, BENEDEK NAGY, LEVENTE-JÓZSEF Tánczos, Publishing house: Risoprint, Cluj-Napoca. 2015. 55-62.

9. Elfeledett hagyományok nyomában. BARANYI BÉLA 70. A kapocs. In: TAMÁS JÁNOS és POPP JÓZSEF. (Szerk.): Kiadó: Debreceni Egyetem Gazdálkodástudományi és Vidékfejlesztési Kar Mezőgazdaság, Élelmiszertudományi és Környezetgazdálkodási Kar. 2016. 181-188.

10. Mikepércs kapcsolati hálózata az 1867-1906. közötti házassági anyakönyvek tükrében. *STUDIA FOLKLORISTICA ET ETHNOGRAPHICA* 65. DIPTICHON. TANULMÁNYOK BARTHA

ELEK TISZTELETÉRE. Magyar Tudományos Akadémia Debreceni Egyetem Kutatócsoport. In: BIHARI NAGY ÉVA, KEMÉNYFI RÓBERT, (Debreceni Egyetem Néprajzi Tanszék). MARINKA MELINDA, KAVECSÁNSZKI MÁTÉ, (Magyar Tudományos Akadémia Debreceni Egyetem Néprajzi Kutatócsoport). (Szerk.): 2016. 789-803.

11. Archív filmekben rögzített néptáncgyűjtések áttekintése Hajdú-Bihar – Bihor Eurorégió térségében. *Köztes Európa Társadalomtudományi folyóirat. A Virtuális Intézet Közép-Európa Kutatására Közleményei.* 2016. VIII. évfolyam, No. 19-20. 1-2. szám. In: PROF. DR. GULYÁS LÁSZLÓ. (Főszerk.): 2016. 41-67.
12. Néptáncdialektusok interdiszciplinális kutatásának szempontjai Hajdú és Bihar vármegyék térségében. *Regionális szemle. I. évfolyam, 1. szám.* In: DR. DAJNOKI KRISZTINA. (Főszerk.): Kiadja a Debreceni Egyetem Gazdaságtudományi Kara. 2016. 159-174.
13. Néptáncgyűjtők adatbázisa Hajdú és Bihar vármegyék térségéből. (Bököny, Nagyiván, Nyír és Polgár településekkel kiegészítve. *Regionális szemle. II. évfolyam, 1. szám.* In: DR. DAJNOKI KRISZTINA. (Főszerk.): Kiadja a Debreceni Egyetem Gazdaságtudományi Kara. 2017. 69-83.
14. Néptáncdialektusok interdiszciplinális kutatásának szempontjai Hajdú és Bihar vármegyék térségében. *Civisporta. I. évfolyam, 1. szám.* In: HORVÁTH PÉTER és BALOGH LÁSZLÓ. (Szerk.): 2017. 45-65.

V. Az értekezés tárgyában tartott konferencia előadások

1. A néptánc identitásképző szerepe Mikepércs életében. Elhangzott: Fiatal Néprajzkutatók és Kulturális Antropológusok VII. Konferenciája. Topolya Község Múzeuma. Vajdaság – Szerbia. 2013. IX 7. Szervező: Kiss Lajos Néprajzi Társaság. Kishegyes – Topolyai Múzeum.
2. A népi kultúra és a néptánc lehetséges szerepe az inter- (multi-) diszciplináris régió-

kutatásban. Elhangzott: Interdiszciplinaritás a Régiókutatásban. Fiatal kutatók nemzetközi konferenciája IV. 2. szekció. MTA. Debreceni Területi Bizottságának Székháza, emeleti B. terem. 2013. XI. 22. Szervező: Magyar Nemzeti Levéltár Hajdú-Bihar Megyei Levéltára.

3. Néptánckultúra és regionalitás kapcsolatrendszer Derecske-Mikepércs térségében
Elhangzott: A jövő tudósai, a vidék jövője doktoranduszok konferenciáján, a Debreceni Egyetem Agrár- és Gazdálkodástudományok Centrum Földhasznosítási Műszaki és Területfejlesztési Intézet II. emeletén található gyakorlótermében. 2013. XI. 29. Szervező: A Debreceni Egyetem Agrár- és Gazdálkodástudományok Centruma.
4. A népi kultúra kohéziós szerepe az interregionális kapcsolatok erősítésében.
Elhangzott: VI. Többnemzetiségű államok keletkezése és felbomlása Közép-Európában. Tudományos konferenciasorozat történészeknek, geográfusoknak, regionalistáknak és közgazdászoknak. 3. szekció. Regionális folyamatok (regionalizmus és regionalizáció) Köztes-Európa országaiban az első világháborútól napjainkig. Móra Ferenc Múzeum Várépülete. Szeged. 2014. III 7. Szervező: VIKÉK. Virtuális Intézet Közép-Európa Kutatására.
5. Gondolatok a néptánckultúra identitásformáló és kohéziós szerepéről. Bihar-Bihori települések tükrében. Elhangzott: Kulturális értékeink a Kárpát-medencében I. Konferencia. Az identitás megnyilvánulási formái a 21. század kezdetén. Helyi Közösség konferenciaterme. Kishegyes – Vajdaság – Szerbia. 2014. IX 21. Szervező: Kiss Lajos Néprajzi Társaság. Kishegyes.
6. Néptáncdialektusok interdiszciplináris kutatásának szempontjai Hajdú-Bihar – Bihar Eurorégió területén. Elhangzott: Interdiszciplinaritás a Régiókutatásban. Fiatal kutatók nemzetközi konferenciája V. Regionális kölcsönhatások, jelenkori dilemmák szekció. MTA. Debreceni Területi Bizottságának Székháza. Holló László Terem. 2014. XI. 20. Szervező: Magyar Nemzeti Levéltár Hajdú-Bihar Megyei Levéltára.
7. A népi kultúra regionális értelmezésének dilemmái Hajdú-Bihar-Bihar határmenti tér-

ségében. Elhangzott: A jövő tudósai, a vidék jövője doktoranduszok konferenciáján, a Debreceni Egyetem Agrár- és Gazdálkodástudományok Centrum Földhasznosítási Műszaki és Területfejlesztési Intézet II. emeletén található gyakorlótermében. 2014. XI. 28. Szervező: A Debreceni Egyetem Agrár- és Gazdálkodástudományok Centruma.

8. Az Európai Unió kohéziós politikája a kulturális örökségvédelem, a hagyományápolás és az identitás terén Közép-Kelet Európában. Elhangzott: VII. Többszemélyiségű államok keletkezése és felbomlása Közép-Európában. Tudományos konferenciasorozat történészeknek, geográfusoknak, regionalistáknak és közgazdászoknak. 3. szekció. Móra Ferenc Múzeum Várépülete. Szeged. 2015. III 6. Szervező: VIKÉK. Virtuális Intézet Közép-Európa Kutatására.
9. Archív filmekben rögzített néptáncgyűjtések áttekintése Hajdú-Bihar – Bihar eurorégió térségében. Elhangzott: VIII. Többszemélyiségű államok keletkezése és felbomlása Közép-Európában. Tudományos konferenciasorozat történészeknek, geográfusoknak, regionalistáknak és közgazdászoknak. 3. szekció. Régiótörténeti kutatások. Szegedi Akadémiai Bizottság székháza. 2016. III 4. Szervező: VIKÉK. Virtuális Intézet Közép-Európa Kutatására.
10. Archív filmekben rögzített néptáncgyűjtések áttekintése Hajdú és Bihar vármegyék térségében. Elhangzott: Interdiszciplinaritás a Régiókutatásban. Nemzetközi konferencia VI. Modern aspektusok szekció. MTA. Debreceni Területi Bizottságának Székháza. Holló László Terem. 2015. XII. 2. Szervező: Magyar Nemzeti Levéltár Hajdú-Bihar Megyei Levéltára.

Nyilvántartási szám: DEENK/289/2017.PL
Tárgy: PhD Publikációs Lista

Jelölt: Horváth Péter
Neptun kód: IRVJCB
Doktori Iskola: Történelmi és Néprajzi Doktori Iskola
MTMT azonosító: 10061013

A PhD értekezés alapjául szolgáló közlemények

Magyar nyelvű könyvrészletek (5)

1. **Horváth, P.:** A népi kultúra és a néptánc lehetséges szerepe az interdiszciplináris régiókutatásban.
In: Interdiszciplinaritás a Régiókutatásban Fiatal kutatók nemzetközi konferenciája IV. Elektronikus Tanulmánykötet. Szerk.: Bartha Ákos, Szálkai Tamás, Magyar Nemzeti Levéltár Hajdú-Bihar Megyei Levéltár, Debrecen, 79-90, 2016. ISBN: 9789637238529
2. **Horváth, P.:** Elfeledett hagyományok nyomában.
In: Baranyi Béla 70. : a kapocs. Szerk.: Tamás János, Popp József, DE GVK : DE MÉK, Debrecen, 179-186, 2016. ISBN: 9789634739319
3. **Horváth, P.:** Mikepércs kapcsolati hálózata az 1867-1906 közötti házassági anyakönyvek tükrében.
In: Diptichon : Tanulmányok Bartha Elek tiszteletére. Szerk.: Bihari Nagy Éva, Keményfi Róbert, Marinka Melinda, Kavecsánszki Máté, MTA-DE Néprajzi Kutatócsoport, Debrecen, 789-803, 2016, (Studia Folkloristica et Ethnographica, ISSN 0138-9882 ; 65.) ISBN: 9789634739272
4. **Horváth, P.:** A néptánc identitásformáló szerepe Mikepércs életében.
In: Sokszínű néphagyomány, sokféle módszer : válogatás a 2013-ban megrendezett VII. Fiatal Néprajzkutatók és Kulturális Antropológus hallgatók konferenciáján elhangzott előadásokból. Szerk.: Szőke Anna, Grafoprodukt, Szabadka, 53-66, 2015. ISBN: 9788688073400
5. **Horváth, P.:** A néptánckultúra lehetséges identitásformáló és kohéziós szerepéről elméleti összefüggésekben.
In: Az identitás megnyilvánulási formái a 21. század kezdetén : kulturális értékeink a Kárpát-medencében 1. : Válogatás a 2014-ben megrendezett konferencia előadásaiból. Szerk.: Szőke Anna, Grafoprodukt, Szabadka, 79-90, 2015, (Kiss Lajos Néprajzi Társaság könyvtára) ISBN: 9788688073479

Idegen nyelvű, külföldi könyvrészletek (1)

6. **Horváth, P.**, Vass, L.: On the subject of European identity.

In: Value changes in a transforming economy : Challenges in the Carpatian Basin. Eds.:
Andrea Csata, Gergely Fejér-Király, Ottilia György, János Kassay, Benedek Nagy, Levente-
József Tánczos, Editura Risoprint, Cluj-Napoca, 55-62, 2015. ISBN: 9789735315665

Magyar nyelvű tudományos közlemények hazai folyóiratban (8)

7. **Horváth, P.**: Néptáncdialektusok interdiszciplinális kutatásának szempontjai Hajdú és Bihar vármegyékben. Utánközlés másodközlés,
Cívissporta. 1 (1), 45-65, 2017. ISSN: 2560-015X.

8. **Horváth, P.**: Néptáncgyűjtők adatbázisa Hajdú és Bihar vármegyék térségéből (Bököny, Nagyiván, Nyíracád és Polgár településekkel kiegészítve).
Régiókut. szle. 2 (1), 69-83, 2017. EISSN: 2559-9941.

9. **Horváth, P.**: Archív filmekben rögzített néptáncgyűjtések áttekintése Hajdú-Bihar-Bihar eurorégió térségében.
Köztes-Európa. 8 (1-2), 41-67, 2016. ISSN: 2064-437X.

10. **Horváth, P.**: Néptánc dialektusok interdiszciplináris kutatásának szempontjai Hajdú és Bihar vármegyék térségében.
Régiókut. szle. 1 (1), 159-174, 2016. EISSN: 2559-9941.

11. **Horváth, P.**: A népi kultúra kohéziós szerepe az interregionális kapcsolatok erősítésében.
Közép-eur. közl. 8 (2), 62-70, 2015. ISSN: 1789-6339.

12. **Horváth, P.**: A népi kultúra regionális értelmezésének dilemmái Hajdú-Bihar és Bihar megyék határmenti térségében.
Agrártud. közl. 63, 73-78, 2015. ISSN: 1587-1282.

13. **Horváth, P.**: Az Európai Unió kohéziós politikája a kulturális örökségvédelem, és hagyományápolás terén Közép-Kelet Európában.
Közép-eur. közl. 8 (3), 133-140, 2015. ISSN: 1789-6339.

14. **Horváth, P.**: A néptáncművelés és regionalitás kapcsolatrendszerének vizsgálata a Debrecen-Miképcsény térségében.
Agrártud. közl. 55, 49-54, 2014. ISSN: 1587-1282.

A DEENK a Jelölt által az iDEa Tudóstérbe feltöltött adatok bibliográfiai és tudásmetriai ellenőrzését a tudományos adatbázisok és a Journal Citation Reports Impact Factor lista alapján elvégezte.

Debrecen, 2017.09.26.

